Broj: S1 3 U 034672 20 U
Sarajevo, 19.05.2021. godine

24. 05. 2021

US-03 13-1 32 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Globtour" d.o.o. Međugorje, ulica Gospodarska zona bb, zastupan po punomoćniku, Vila Nerminu, advokatu iz Sarajeva, ulica Branilaca Sarajeva 23/II, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2943-8/19 od 26.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.05.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženoj na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi zu da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80KM u roku od 15 dana od dana dostavljanje presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 18.11.2019. godine, izjavljena na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku javne nabavke prevoza učenika OŠ „Muhsin Rizvić" i dijela učenika OŠ „Ivan Goran Kovačić" sa područja Opštine Fojnica za kalendarsku 2020 godinu Lot 4, broj 01-821-1/19 od 07.11.2019. godine, ugovornog organa, Osnovna škola Muhsin Rizvić, Fojnica.
Istim rješenjem, odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 840,00 KM, kao i zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 666,66 KM.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih članom 11. tačka 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužbom ukazuje, da je ugovorni organ pokrenuo postupak predmetne javne nabavke i da je donio odluku kojom je za najpovoljniju ponudu izabrana ponuda, ponuđača Centrotrans Eurolines d.d. Sarajevo. Međutim, tuženi u pobijanom rješenju nije pravilno utvrdio odlučne činjenice, niti je pravilno primijenio materijalno pravo. Pogrešno je tumačenje tuženog, da je izabrani ponuđač dostavio valjano

- uvjerenje nadležnog suda, da se ne vodi krivični postupak protiv njega kada je dostavio uvjerenje Suda BiH. Na taj način, ovaj ponuđač nije ispunio uslov iz tačke 11.4 a) tenderskog dokumenta, niti je ispunio uslov u skladu sa članom 45. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama BiH, jer je neophodno da svaki ponuđač dostavi uvjerenje nadležnog suda prema sjedištu pravnog lica i potvrdu Suda BiH. Dakle, zakon nije propisao da se dostavlja samo uvjerenje Suda BiH. Obzirom da je jasno da izabrani ponuđač nije ispunio sve uslove, tužitelj predlaže da Sud BiH tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i istog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u skladu sa važećom Advokatskom tarifom.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije. Zainteresirano lice, iako uredno obaviješteno, nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa, kao i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi, da je žalba tužitelja od 18.12.2019. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku javne nabavke, prevoza učenika OŠ „Muhsin Rizvić" i dijela učenika OŠ „Ivan Goran Kovačić" sa područja Opštine Fojnica za kalendarsku 2020 godinu Lot 4, broj 01-8211/19 od 07.11.2019. godine, ugovornog organa Osnovna škola „Muhsin Rizvić" Fojnica, kao neosnovana, odbijena. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da nije osnovan žalbeni prigovor tužitelja, da izabrani ponuđač nije ispunio uslov iz tačke 11.4.a TD, odnosno uvjerenje nadležnog suda u skladu sa članom 45. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, cijeneći da je dostavio samo uvjerenje suda BiH broj Su 04-4796/19 od 10.09.2019. godine, kojim se potvrđuje da protiv izabranog ponuđača nije izrečena pravosnažna osuđujuća sudska odluka za krivična djela ogranizovanog kriminala, prevare, pranje novca i korupcije. Imajući u vidu, da se u odredbi člana 45. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH ne navodi, da ponuđač mora dostaviti kumulativno potvrde nadležnih sudova u Bosni i Hercegovini, pa imajući u vidu da je uvjerenje suda BiH dostavljeno 5 dana od dana obaviještenja o rezultatima postupka, to je žalbeni prigovor tužitelja, prema mišljenju tuženog, neosnovan. Naime, tuženi je ocijenio, da nije od utjecaja što je navedeno uvjerenje suda dostavljeno u sklopu ponude za Lot 1, a ne nakon izbora najpovoljnijeg ponuđača, zaključujući da isto nije od utjecaja na konačnu odluku, jer je izabrani ponuđač postupio u skladu sa tačkom 11.6 TD. Tuženi je mišljenja, da je neosnovan i prigovor kojim se osporava da je tenderski dokument nezakonit, jer je ugovorni organ bio u obavezi da navede da su ponuđači dužni dostaviti potvrde sudova kumulativno. Ovo iz razloga, što je tužitelj imao mogućnost da osporava tenederski dokument u prethodnoj fazi postupka.
U konačnici, po ocjeni tuženog, izabrani ponuđač je ispunio i uslov kojim se zahtijeva dostavljanje potvrde o preferencijalnom tretmanu domaćeg, pa je odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja je donesena u skaldu sa članom 93. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, pirogovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

U skladu sa odredbom člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ, izuzev u slučajevima iz člana 21. ovog zakona, dužan je odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu ako je ponuđač u krivičnom postupku osuđen

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Фах: ++ 387 33 707 321

- pravosnažnom presudom za krivična djela organizovanog kriminala, korupciju, prevaru ili pranje novca, u skladu s važećim propisima u Bosni i Hercegovini ili zemlji u kojoj je registriran. S tim u vezi, ponuđač kojem bude dodijeljen ugovor, obavezan je dostaviti sljedeće dokumente kojima će potvrditi da se slučajevi navedeni u stavu (1) ovog člana, ne odnose na njega i to: uvjerenje nadležnog suda kojim dokazuje da u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili pranje novca.

U konkretnom slučaju, kako to proizilazi iz stanja spisa, u predmetnom postupku javne nabavke, ugovorni organ je tačkom 11.4. a) TD (strana 6) propisao, da su ponuđači dužni u odnosu na ličnu sposobnost, dostaviti dokaze, u smislu odredbi člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno izvod iz krivične evidencije nadležnog suda da u krivičnom postupku nije osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela propisana u doredbi člana 45. stav 1. podtačka a) Zakona o javnim nabavkama BiH. S tim u vezi, izabrani ponuđač je dostavio Uvjerenje Suda BiH broj: Su 04-4796/19 od 10.09.2019. godine, kojim se potvrđuje da protiv izabranog ponuđača nije izrečena pravosnažna osuđujuća sudska odluka za krivična djela ogranizovanog kriminala, prevaru, pranje novca i korupciju u skladu sa Krivičnim zakonom BiH.

Međutim, kako se to osnovano ukazuje u tužbi, izabrani ponuđač je pored uvjerenja Suda BiH, trebao dostaviti i uvjerenje-potvrdu mjesno i stvarno nadležnog suda, u ovom slučaju Opštinskog suda u Sarajevu. Nije sporno, da je Agencija za javne nabavke iznijela mišljenje da je potrebno uvjerenje ili potvrda i od Suda BiH o nekažnjavanju za krivična djela navedena u članu 45. stav 1 ZJN, jer su navedena krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, prevare ili pranja novca, propisani i Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/2003, 32/2003 - ispr., 37/2003, 54/2004, 61/2004, 30/2005, 53/2006, 55/2006, 8/2010, 47/2014, 22/2015, 40/2015 i 35/2018).
Dakle, pored mjesno nadležnog redovnog suda, obavezno je dostavljanje uvjerenja-potvrde i Suda BiH, koji je nadležan (između ostalog) i za procesuiranje počinilaca pomenutih krivičnih djela, a na što ukazuje i odredba člana 7. Zakona o sudu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj: 49/09 do 97/09).
Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da u BiH nije uspostavljen jedinstven registar za vođenje kaznene evidencije, jasno je, da je u konkrentnom slučaju, bilo neophodno dostaviti kumulativno, kako uvjerenje-potvrdu od strane Suda BiH, tako i uvjerenje-potvrdu mjesno nadležnog redovnog suda prema prebivalištu ponuđača.

Zbog toga je ovo vijeće, tužbu uvažilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje obzirom da u postupku nisu pravilno utvrđene odlučne činjenice odnosno nije primijenjen materijlani propis. U skladu sa uputama, u ponovnom postupku tuženi će u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. i 200. stav 1. i 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), donijeti novu odluku na način, da će još jendom cijeniti žalbeni prigovor koji se odnosi na navedeno konkretno pitanje, te donijeti rješenje koje sadrži razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U odnosu na prigovor da izabrani ponuđač nije dostavio potvrdu o preferencijalnom tretmanu domaćeg, ovo vijeće je izvršilo uvid u ponudu tog ponuđača te zaključuje, da je u ponudi dostavljena Izjava o preferencijlanom tretmanu data 30.10.2019. godine i da je naknadno dostavljena potvrda Vanjsotrgovinske komore od 11.11.2019. godine. S tim u vezi

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Фах: ++ 387 33 707 321

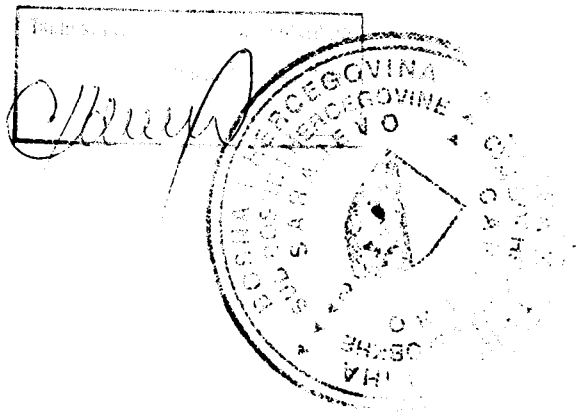
vijeće zaključuje, da nije osnovan prigovor da ovaj ponuđač nije ispunio uslov jer je potvrdu dostavio naknadno, tek po izboru. Ovo iz razloga jer je upravo tako ugovorni organ i propisao da ponuđač koji bude izabran kao najpovoljniji dostavlja potvrdu Vanjskotrgovinske komore, dakle tek nakon što bude izabran (tačka 24. i 24.9 TD, strana 11).

Kako je tužba osnovana, u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), tužitelju pripada pravo na naknadu troškova postupka. Odlučujući o visini zahtjeva tužioca za naknadu troškova spora, Sud je našao da tužiocu pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM a koji se odnose na ime naknade za vođenje upravnog spora u iznosu od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om, a u skladu sa Advokatskom tarifom FBiH, i iznosa od 100,00 KM, na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. tarife broj 3. tačka 1. Taksene tarife Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

U skladu sa odredbom člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, ovaj sud je donio odluka kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Фах: ++ 387 33 707 321